

Оптужница против групе Вељка Беливука коју је тужилаштво подигло пре недељу дана у детаљ објашњава на који начин је овај клан спроводио убиства, али не открива ништа о политичкој и полицијској подршци коју је годинама ова криминална група уживала и захваљујући којој је постала једна од најмоћнијих у Београду. Није јасно ни како је клан месецима убијао током истраге, наочиглед полиције и БИА-е која је на њих мотрила. Један од чланова клана, који је проговорио против шефова, на испитивању у тужилаштву рекао је да су му пренете речи Беливука како за групу нема будућности уколико Небојша Стефановић изгуби место министра – мада ове речи нису пренете у оптужници, открива КРИК. Објављујемо детаље оптужнице, као и других кључних доказа сакупљених током истраге.

„Види лутко, Мексико усред Београда хахаха”, похвалио се Беливук свом сараднику пославши му фотографију измасакрираног тела тек убијеног противника, како се наводи у оптужници. Мислио је на познати рукопис мексичких нарко-картела који се брутално обрачунавају са конкурентима, а који су Беливук и сарадници, према истрази тужилаштва, ископирани у Србији.

Поруке попут ове, фотографије на којима су забележена убиства, али и изјаве ухапшених криминалаца део су доказа на основу којих је тужилац за организовани криминал Младен Ненадић на више од триста страна написао оптужницу против Беливукове групе која се сматра једном од најбруталнијих у региону.

Иако тела жртава нису пронађена, пошто их је криминална група пажљиво уклањала, тужиоци Саша Иванић и Зоран Бабић, који су водили истрагу, сакупили су различите доказе који показују како су се одиграла убиства.

Тужилац Ненадић потписао је оптужницу против ове групе (фото: Министарство правде)

Неки од тих доказа обезбеђени су радом тужилаштва, а неки великом срећом – полиције западноевропских земаља успеле су да ‘разбију’ закључану комуникацију чланова групе и да нашем тужилаштву доставе поруке и фотографије које су криминалци размењивали путем апликације „скај”, а на којима је забележено како су мучили и убијали жртве.

Тужилаштво је, са друге стране, успело да убеди једног од чланова Беливукове групе, Бојана Хрватина, да детаљно исприча како су се убиства планирала, људи киднаповали и убијали. Други члан, Војислав Ђорђевић, описао је мучење једног младића у кафићу на стадиону Партизана. Још два криминалца су у полицији ‘пропевала’ о томе како је група

продавала дрогу, али када је требало да то понове у тужилаштву, повукли су све што су рекли.

Беливукова група радила је у оквиру већег кавачког клана, који предводи црногорски држављанин Радоје Звицер и који је у вишегодишњем сукобу са шкаљарским кланом.

Стога је група, како пише у оптужници, углавном убијала криминалну конкуренцију – чланове супростављеног шкаљарског клана и сараднике криминалца Филипа Кораћа. Оптужница детаљно описује како је извршено пет убистава и једно мучење.

Марко Миљковић, Беливукова десна рука, смишљао је преваре којима су жртве намамљиване до места где су их чланови групе киднаповали и превозили у кућу у београдском насељу Ритопек, недалеко од Дунава. У тој кући су жртве наводно мучили и убијали их често тако што су им главе одсецали секиром, а затим тела пажљиво уништавали у вишесатној уходаној процедури – прво их секли на комаде, млели у машини, а затим остатке у џаковима одвозили до реке и бацили у њу. Све то, тврди тужилаштво, радили су у скривеној просторији коју су звали „кланица“ и у коју су жртве доводили као на траци.

Убијенима су узимали телефоне и, лажно се представљајући, дописивали се са њиховим сарадницима – да би сазнали више о њима и намамили наредну жртву.

Чланови Беливукове групе имали су високу безбедносну културу – користили су специјалну апликацију „скај“ за тајну комуникацију, имали су шифроване надимке, прецизан систем за уклањање тела, а просторија у којој су убијали жртве била је тако добро сакривена, да је тужилаштво и полиција када су први пут претресали ову кућу – нису пронашли.

„Тај бункер-штек се налазио када се уђе у гаражу, испод задње полице скине се део, убаци се шраф дебели који је стајао ту и поприлично се запне и отварају се велика бетонска врата“, објаснио је Хрватин како да се пронађе просторија, која је, пре убистава, служила да се у њој тајно производи марихуана.

Чега има, а шта недостаје у оптужници против Беливукове групе

Пише: КРИК

субота, 07 август 2021 10:44

У исто време, Беливук и сарадници радили су ствари које су компромитовале њихов добро успостављен систем безбедности.

Иако су екстремно пажљиво и прецизно уклањали тела жртава, на такав начин да тужилаштво током истраге није могло да пронађе остатке, они су мучења и убиства сликали и снимали и чували те фотографије. Чак су их слали својим непријатељима – шефовима људи које су убили.

За разлику од неких већих криминалних организација у којима је правило да шеф групе не буде директно укључен у операције, овде су, како тврди тужилаштво, Беливук и Миљковић лично учествовали у сваком сегменту криминала.

Миљковић и Беливук (фото: тужилаштво)

Док је део око убиства детаљно објашњен у оптужници, она је у осталим пољима танка. Делује да тужилац није саградио јак случај о томе како се овај клан бавио трговином дрогом, нити је озбиљна количина наркотика заплењена. Иако је најављено да ће се држава обрачунати и са Беливуковим шефом Звицером, он није оптужен.

Оно, међутим, што је значајније јесте да ова оптужница не даје одговор на питање ко је све из државе годинама помагао и давао подршку овом клану да израсте у један од најбруталнијих у региону. Није оптужен као члан овог клана ниједан истакнути полицајац, ни политичар, иако су многе везе које је Беливук имао са људима из државе и јавно разоткривене. Због овога, оптужница је далеко од „ремек дела”, како ју је недавно описао председник Александар Вучић.

Хрватин је у свом исказу тек кратко споменуо министра полиције Небојшу Стефановића као неког од чијег положаја у министарству је зависио опстанак клана, пише у записнику о његовом саслушању, мада његове речи нису пренете у оптужницу. „Сада су избори, не знамо да ли ће Стефановић да остане министар, ако не остане можемо сви да купимо прње и да летимо, да идемо из ове земље”, наводне су речи Беливука које је овај оптужени члан групе пренео тужиоцу.

Хрватин је рекао да је група била у контакту са извесним Папићем из полиције, који је имао шифровани надимак Шериф – вероватно мислећи на Горана Папића, бившег заменика начелника Службе за борбу против организованог криминала (СБПОК).

Не помињу се ни други за које је у јавности познато да су имали везе са овим кланом, попут генералног секретара Владе Новака Недића, бивше секретарке МУП-а Дијане Хркаловић, и утицајног жандарма Ненада Вучковића Вучка, а није разјашњено ни како су чланови Беливукове групе били ангажовани да обезбеђују инаугурацију председника Вучића.

Још једна мистерија која није разјашњена у оптужници, а коју је тужилац Ненадић дужан да објасни јавности јесте како је могуће да је Беливукова група убијала своје жртве, док се у исто време налазила под мерама Безбедносно-информативне агенције (БИА). Из листе доказа види се да је Беливук био прислушкиван бар од септембра прошле године, што значи да су се најмање три убиства десила под будним оком полиције и обавештајне службе. Камера БИА-е је чак снимила како Беливукова екипа довози своју последњу жртву у „кланицу” у децембру прошле године и нико није реаговао.

Већина оптужених негирала је кривицу и бранила се ћутањем.

КРИК објављује најбитније детаље оптужнице, делове исказа криминалаца који су говорили о раду групе и друге доказе које је тужилаштво скупило.

„Док се не окрвимо – нема поверена“

Александар Глигоријевић звани Пуки био је члан Беливукове навијачке групе „Принципи” и водио је локалну групу Партизанових навијача у војвођанском граду Оџаци.

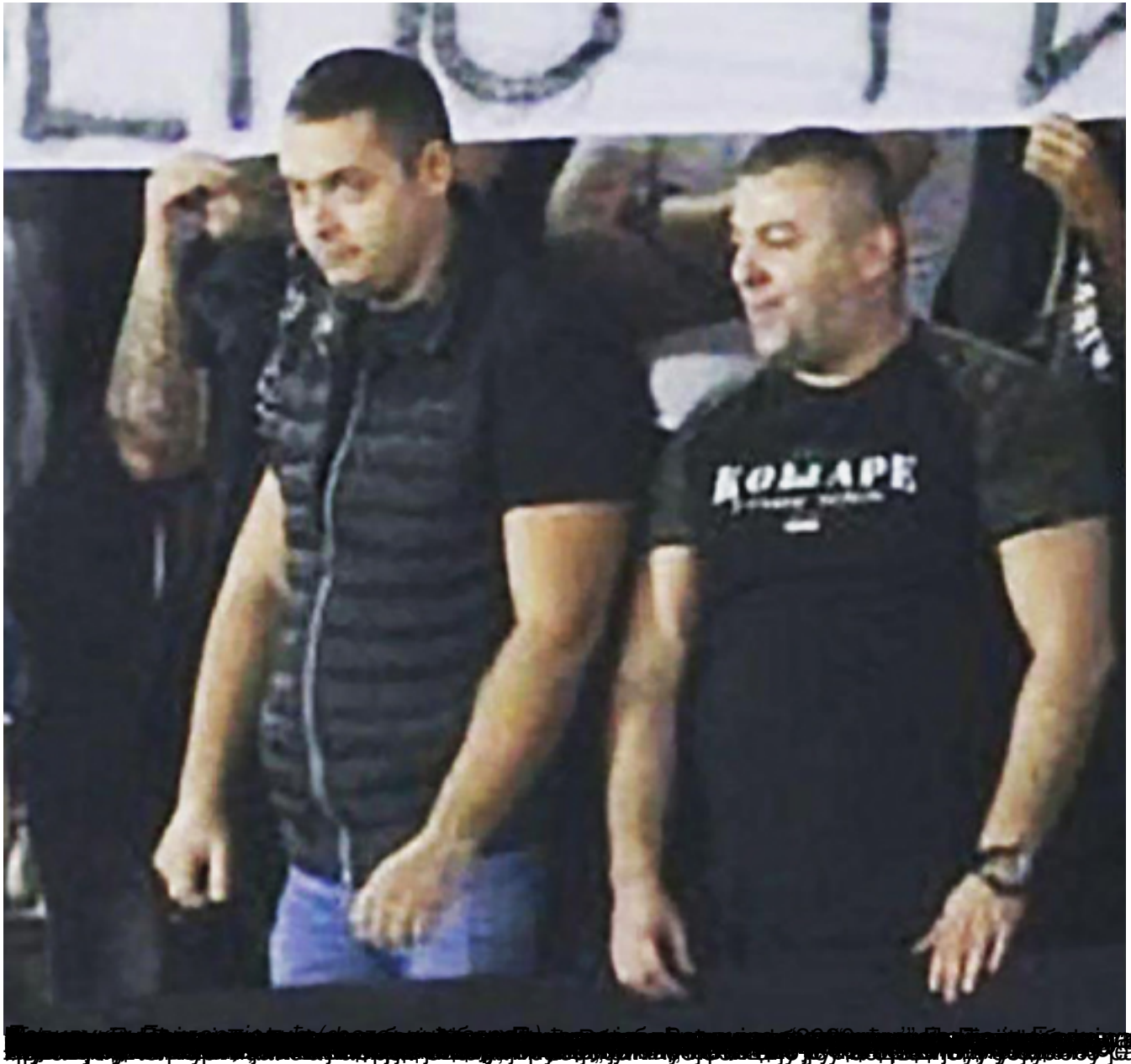
Често је био на утакмицама и поносан што навија за клуб, види се на сликама које је постављао на свом фејсбук профилу. Објављивао је и цитате познатих криминалца, како оних из стварног живота, тако и оних из филмова, који говоре о томе колико су пријатељи важни. Између осталих, цитирао је чувеног америчког мафијаша Ал Капонеа који је рекао да се у животу све мења сем једног – „Никад не мењамо наше другове”.

Ипак, Глигоријевић се нашао на мети својих пријатеља јер су, како тврди тужилаштво, веровали да је са члановима супарничке криминалне групе планирао Беливуково убиство. Чак је, наводно, набавио и снајпер.

Чегга има, а шта недостаје у оптужници против Беливукове групе

Пише: КРИК

субота, 07 август 2021 10:44

Чегә има, а шта недостаје у оптужници против Беливукове групе

Пише: КРИК

субота, 07 август 2021 10:44

~~Текст под фотографијом је целосно закривљен црним покривачем.~~

Чегга има, а шта недостаје у оптужници против Беливукове групе

Пише: КРИК

субота, 07 август 2021 10:44

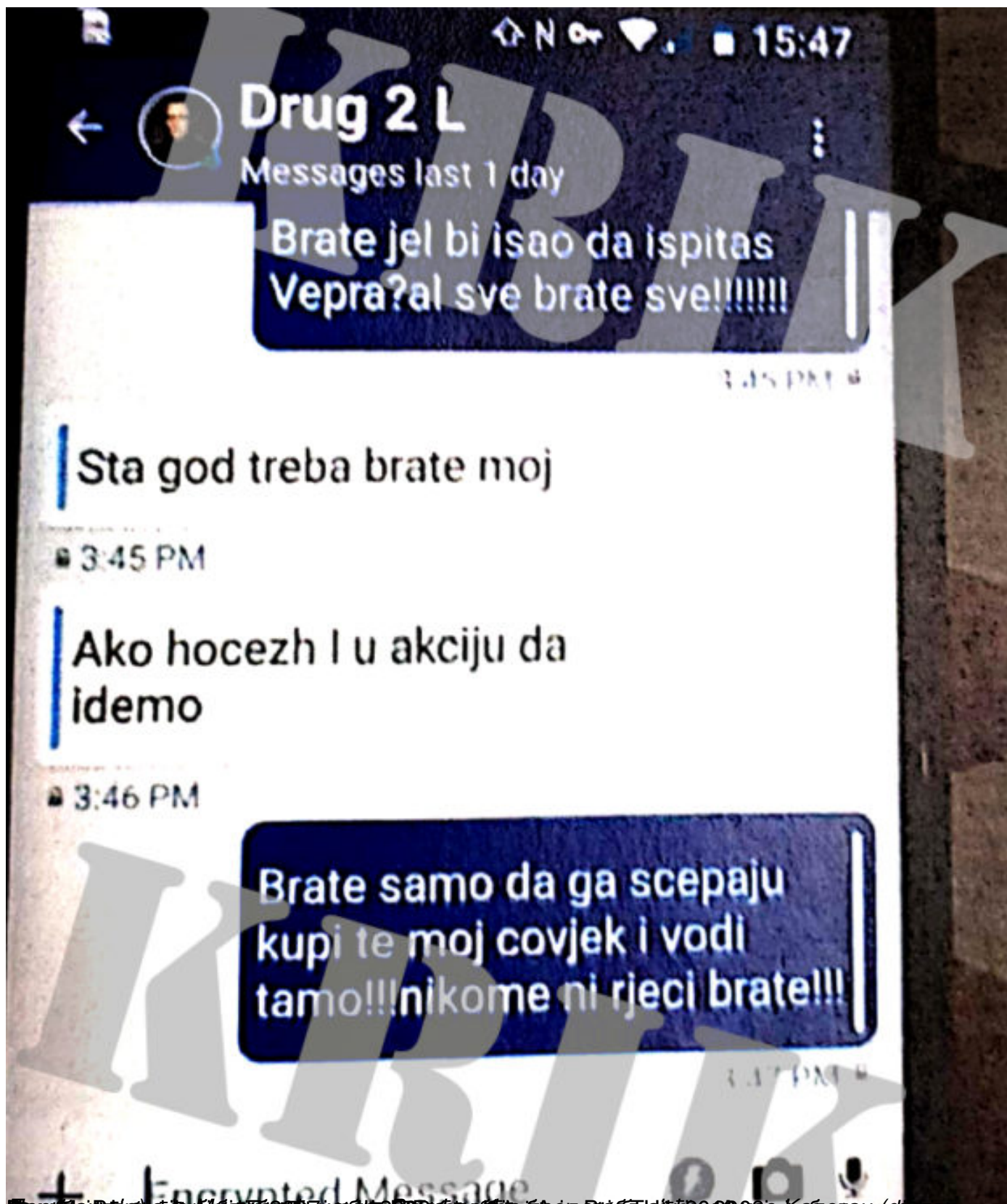

Чега има, а шта недостаје у оптужници против Беливукове групе

Пише: КРИК

субота, 07 август 2021 10:44

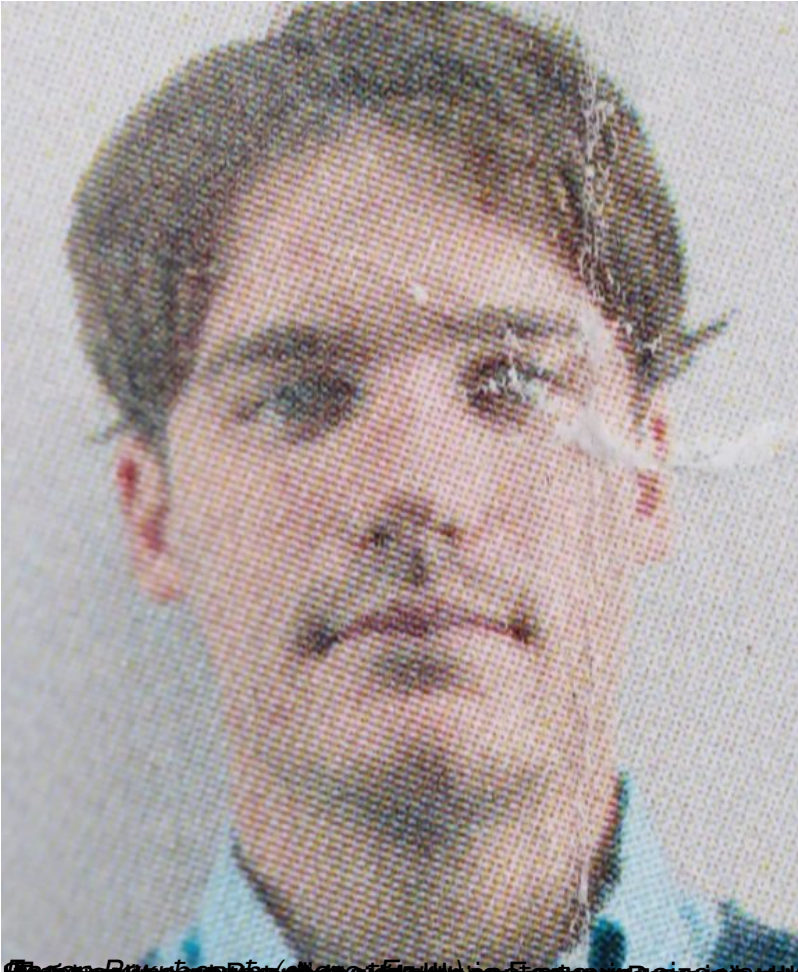

Чегга има, а шта недостаје у оптужници против Беливукове групе

Пише: КРИК

субота, 07 август 2021 10:44

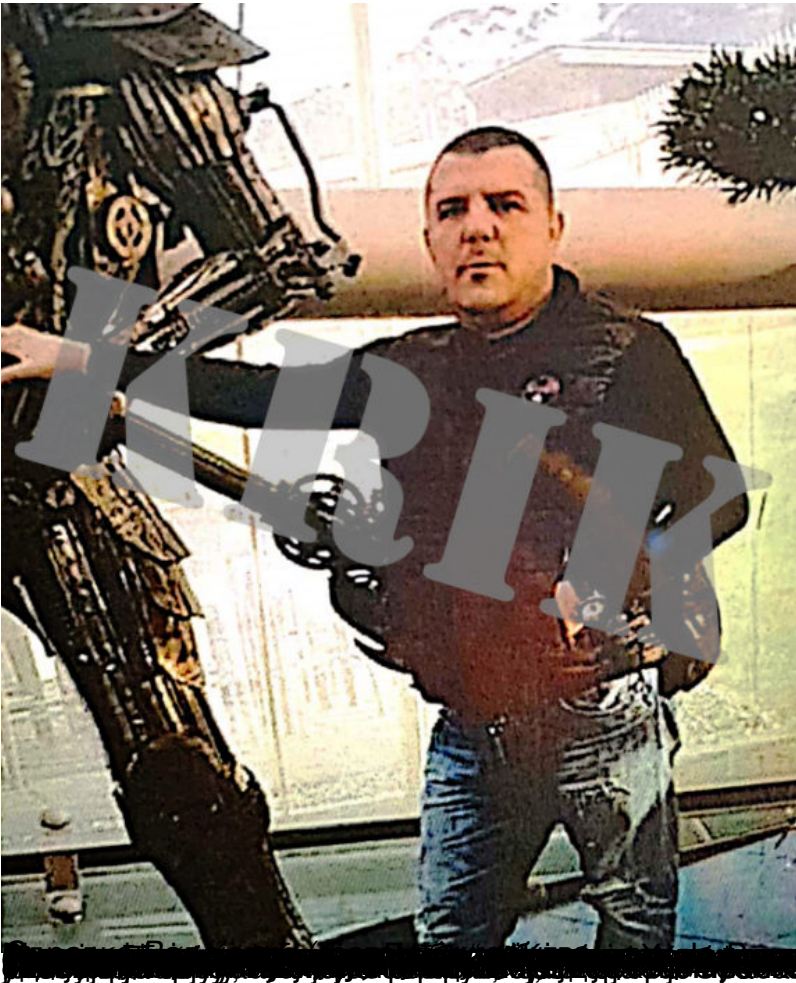

Чегга има, а шта недостаје у оптужници против Беливукове групе

Пише: КРИК

субота, 07 август 2021 10:44

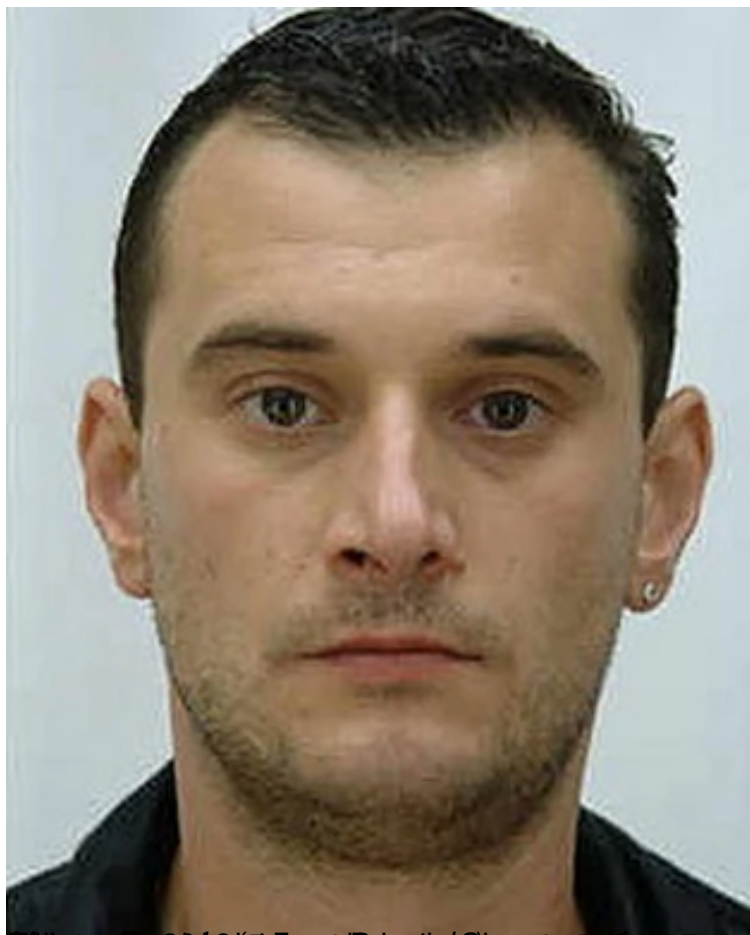

Чегга има, а шта недостаје у оптужници против Беливукове групе

Пише: КРИК

субота, 07 август 2021 10:44

Милош Јовановић, Београд, Србија. Фотографија је из архиве Полицијске станице у Београду. У овом случају је у питању оптужница против Беливукове групе, која је објављена на сајту Полицијске станице у Београду.

Чегга има, а шта недостаје у оптужници против Беливукове групе

Пише: КРИК

субота, 07 август 2021 10:44

Чегә има, а шта недостаје у оптужници против Беливукове групе

Пише: КРИК

субота, 07 август 2021 10:44

Чегга има, а шта недостаје у оптужници против Беливукове групе

Пише: КРИК

субота, 07 август 2021 10:44

[\(Крик\)](#)